

S.I.P. Hunedoara

„Părinte drag... te rog, respectă-mă!" Scrisoare către părinții elevilor din România

06.10.2015

„Din nou nu pot să tac. Nu am fost atacată direct (nici nu se putea, sunt în pauză încă). Am auzit doar voci, ale diferitelor persoane, vorbind despre cadre didactice. Știți cum? Cu dușmănie, cu revoltă, cu ură în glas și în privire. Și nu, nu mai pot să tac. Deci scriu.

Părinte drag, tu poate nu realizezi câtă muncă am depus eu până am primit o diplomă. O diplomă care să spună că sunt capabilă să îți educ copilul. Nu știi că mă trezeam cu noaptea în cap pentru a termina un proiect de lecție, nu știi câte ore am fost asistată, criticată, șlefuită de dascălii mei la practică, nu știi că aveam zile când abia mă târam spre casă, obosită și flămândă, nu știi de weekend-uri întregi în care decupam, pictam, confecționez materiale, până nu îmi simțeam degetele... sau spatelul, sau sufletul. Dar anii grei au trecut și am obținut diploma. Și, lângă numele meu apare un frumos cuvânt, visat și râvnit: învățătoare... Dar anii de muncă nu s-au terminat.

Și, părinte drag, chiar dacă poate pare greu de crezut, eu îți iubesc copilul. Pe fiecare dintre ei, din clasa mea, din școala mea, din jurul meu. Și îmi iubesc munca. Chiar dacă am avut tentative de a o schimba. Meseria de învățător, de dascăl, rămâne în sufletul meu, indiferent ce îmi va fi dat să mai trăiesc.

Acestea fiind zise, te rog, TE ROG, respectă-mă. Nu mă vorbi de rău, mai ales nu în prezența copilului tău. Nu îmi spune, cu reproș în glas, ca fratele băiatului tău reușea să facă exerciții cu înmulțiri mai dificile în clasa a treia, decât fac eu cu copilul tău acum. Tu nu știi, dar programa s-a schimbat între timp. Și, ca mamă îți spun, fiecare copil e unic. Nu mă considera un dușman, ci un aliat. Și nu uita un lucru: eu singură nu voi reuși niciodată să-ți educ copilul, dacă nu am tot sprijinul tău, dacă tu nu continui acasă munca pe care o fac eu la clasă. Întreabă-ți copilul ce teme are. Pune-l să citească în plus. Ascultă ce are de spus. Și mai ales, nu aștepta din partea mea să fac minuni. Sunt doar un om. Greșesc și eu, știu. Nu mă superi dacă îmi spui că am greșit, ci mă rănește tonul tău și atitudinea ta. Nu suntem șef și subaltern, tu și eu, ci o echipă. Iar câștigătorul va fi copilul tău.

Îți mulțumesc dacă ai avut răbdarea să citești tot. Și îți mulțumesc de o mie de ori mai mult dacă vei ține cont de ce ai citit, înainte de a adresa cuvinte jignitoare la adresa colegilor mei, dascălii de pretutindeni."

(Mihaela Codrean, învățătoare la Școala cu clasele I-VIII din localitatea sătmăreană Homorodu de Mijloc)